

Оцінки

Не варто сподіватися на рекордний урожай в цьому році чи перевершення минулорічних показників урожайності. Таку оцінку дав, коментуючи хід жнив, Леонід Козаченко, президент Української аграрної конфедерації (УАК), голова «Аграрного об'єднання» у Верховній Раді.

РЕКОРДНОГО ВРОЖАЮ НЕ БУДЕ

«Загальні показники та кліматичні умови в цьому році жорсткіші, ніж в минулому. Крім того, аграрії внесли менше мінеральних добрив, ніж торік», - пояснює Козаченко.

Така ситуація, за його словами, сталася внаслідок того, що виробник-монополіст - компанія Ostchem вимагав передплату в 2,5 млрд. грн.. від аграрних підприємств, а потім зупинив виробництво, не поставивши добрива. Дехто з аграріїв отримати добрива з інших джерел, але величезна кількість господарств (особливо середні та малі) не змогли знайти для цього коштів. Аграрії взяли кредити, оплатили добрива, але компанія, яка отримала від них кошти, відмовилася надавати добрива, начебто через арешт газу на 6 млрд. грн в припортовому заводі.

«Не можу сказати, що такі кліматично-погодні умови радикально вплинуть на урожай, але є ризик, що зерна буде зібрано менше, ніж у минулому році. Через меншу кількість вологи, і меншу кількість добрив», - резюмував народний депутат.

ше, ніж у минулому році. Через меншу кількість вологи, і меншу кількість добрив», - резюмував народний депутат.

До теми

Найбільші аграрні асоціації України підписали меморандум, мета якого - вирішити конфліктну ситуацію на ринку мінеральних добрив. Йдеться про неліквідовану заборгованість компанії Ostchem перед українськими аграріями, а також свідоме завищення цією компанією цін на свою продукцію на внутрішньому ринку.

Важливо підкреслити - в розробці «Меморандуму про взаєморозуміння між сільськогосподарськими товаровиробниками та вітчизняними виробниками мінеральних добрив» активну участь брав і Союз хіміків України. Однак згодом з незрозумілих причин він відмовився підписувати документ.

Ключові положення меморандуму:

реалізація азотних добрив безпосередньо заводами-виробниками кінцевим споживачам (сільгосптоваровиробникам) до кінця 2018 року має здійснюватися за ціною не вище FOB-Чорне море + 10%;

хімічні підприємства зобов'язуються поставити передплатені у 2016-17 роках азотні добрива за цінами укладених угод до початку осінньої посівної, а також компенсувати прострочення поставки;

хімічні підприємства України отримують підтримку аграріїв у питаннях, пов'язаних з модернізацією виробництва. Також аграрії сприятимуть тому, щоб хімічна галузь України мала необхідну державну підтримку.

Меморандум підписали Українська аграрна конфедерація, Аграрний союз України, Асоціація фермерів та приватних землевласників України, Український клуб аграрного бізнесу, Всеукраїнська аграрна рада.

У владних коридорах

Моделі розвитку сільської кооперації

У новій політиці сільського розвитку важливу роль відіграє розвиток фермерських господарств, сімейних ферм та кооперації. Зараз Мінагрополітики працює над удосконаленням кооперативного законодавства та формуванням практичних моделей розвитку кооперації, щоб стимулювати кооперативну активність у сільській місцевості. Про це повідомила заступник Міністра аграрної політики та продовольства України Олена Ковальова в одному з інтерв'ю.

«Невеликому виробнику майже неможливо самостійно конкурувати без об'єднання, навіть у секторі нішових культур. У перспективі кооперативи мають допомогти їх учасникам вийти не тільки на внутрішні, але й зовнішні ринки. Якщо ми хочемо досягти успіху, ми маємо активізувати ініціативність територіальних громад», - відзначила Олена Ковальова.

За словами заступника міністра, вже є приклади, коли українські кооперативи постачають свою продукцію на експорт, зокрема, мед та ягоди. Так, на допомогу при Мінагрополітики діє офіс з підтримки експорту до країн ЄС, у якому усі охочі можуть отримати інформацію про те, які документи треба підготувати при здійсненні експортних операцій, куди їх подавати, як проходити самі процедури зовнішніх постачань. Більше того, цим проектом організуються поїздки «В to В» - «business to business» до Європейського Союзу з метою пошуку ділових партнерів.

Зокрема, Олена Ковальова наголосила на тому, що показовим прикладом успішної кооперації є недавно відкритий перший кооперативний елеватор у Дніпропетровській області. 52 суб'єкти господарювання згуртувалися для його започаткування. І двоє з них, фермерські господарства, взяли кредити в Українському державному фонді підтримки фермерських господарств для того, щоб зробити пайові внески.

Також заступник Міністра зазначила, що минулого року Верховна Рада проголосувала за законопроект, розроблений за участі міністерства, яким ввела у правове поле поняття сімейного фермерства.

«На сьогодні, крім загального доступу до всіх програм підтримки, фермери можуть отримати безвідсоткові кредити в Українському державному фонді підтримки фермерських господарств з пріоритетом на тваринництво, органічне виробництво, садівництво та кооперацію», - додала Олена Ковальова.

Прес-служба Мінагрополітики.

ТАКИЙ вердикт, до того ж фаховий, довелося почути про роботу сьогоднішнього Апеляційного суду Дніпропетровської області. Виніс його суддя одного з районних судів Придніпров'я. Гуляючого часу кожен бажачий за наявності паспорта може зайти до Апеляційного суду та послухати, як розглядаються апеляційні скарги на рішення судів першої інстанції і побачити, чим все закінчується. Але щоб зрозуміти, чи порушила цього разу дану колись присягу трійка служителів Феміди, не треба навіть сидіти ті 10 - 20 хвилин швидкоплинного

Примаси Феміди Апеляція. То казна-що

розгляду справи. Варто лише уздріти головне - момент оголошення рішення. Інколи в цей час одна зі сторін процесу не може стримати емоції та знетямлено кричить суддям: «Як? Та ви ж чорне назвали білим!» або щось подібне. Останні ж звично вигукують у відповідь: «Виходьте! Виходьте!» і хутко зникають, потупивши очі. Ошелешеним судовим свавіллям нелегко швидко прийти до тями. Інколи покинути зал судових засідань їм допомагає розпорядник, а в разі чого під рукою і полісмени...

Продовження - стор. 2

Децентралізація.dp.ua

Майданчик взаємодії

П'ятихатські фермери вболівають за все, що стосується їхньої території

Читайте стор. 4 - 5

Вільних земель більше немає

На сьогодні в Україні немає вільних земель, які держава могла б надавати громадянам згідно із законом, заявив народний депутат, заступник голови земельного комітету Верховної Ради Вадим Івченко.

«У нас сьогодні немає вільних земель. Більша частина земель, яка не була розпайована, або віддана в оренду під особисте селянське господарство, або продана. Нема! Для того, щоб тобі дали землю, її потрібно забрати із оренди», - заявив народний депутат в ефірі програми «Остання Інстанція», інформує ZIK.

При цьому Вадим Івченко наголосив, що Цивільний кодекс не дозволяє вільно розривати договори оренди. Для цього мають бути причини. Однією з таких причин може бути нецільове використання землі, зазначив депутат.

«Але його ще потрібно довести», - наголосив Вадим Івченко.

Іншими причинами може бути несплата орендної плати і відсутність індексації орендної плати, тобто приведення її у відповідність до фінансових реалій. «Фактично це вже суд має довести, сплачував ти чи не сплачував», - пояснив нардеп.

А судді хто?..

Скільки судових справ останнім часом завершується в Апеляційному таким «фіналом», невідомо. Правозахисні організації в рамках акцій «Відкритий суд» та інших подібних досліджень у Дніпрі, на жаль, ще не проводили. Саме так сталося і в справі Антона з Могилева Царичанського району. З огляду на те, що остаточна крапка в цій неймовірній судовій історії ще не поставлена, імена її учасників змінені, а прізвища усіх державних чиновників дійсні. У листі до редакції Антон так описав суть судового спору:

«Народився я в Дніпрі 1981 року, батьки жили в центрі міста в двокімнатній квартирі. На початку 90-х через пияцтво тата вони розлучилися, і ми з мамою поїхали до бабусі в Могилів. Та стосунків із батьком Іваном Дмитровичем я не поривав, у 90-х і наступних роках жив у нього під час навчання в монтяжному технікумі та тимчасової роботи в місті після служби в Збройних силах України. Згодом батько одружився з молодішою на 10 років Жанною, яка має власну квартиру. Вона і сама не цуралася оковитої, а в разі заради того часто траплялися, верталася на деякий період до власного житла. Останнього разу я бачив батька, який був фізично міцним, в грудні 2013-го. А 6-го лютого 2014-го він помер вдома за нез'ясованих обставин. Судово-медична експертиза як особи віком до 60 років не була проведена - за наполяганням Жанни та Петра, чоловіка її рідної сестри. Так був порушений Спільний наказ МВС України, Міністерства охорони здоров'я та Генеральної прокуратури від 28 листопада 2012 року «Про затвердження Порядку взаємодії між органами внутрішніх справ, закладами охорони здоров'я та прокуратури України при встановленні факту смерті людини». Позаяк у батька з Жанною не було дітей, то він завжди говорив, що його житло перейде у спадок мені, єдиному синові, та моєму сину і його онуку Павлу, якого він любив. Та після 9-ти днів Жанна з сестрою та Петром, всі добряче напідпитку, сказали, що «ти тут нічого не отримаєш, бо в нас є заповіт!». Це мене неабияк здивувало; я знав, що у свідомому стані батько нізащо б не написав щось подібне. Мені добре відомо, що стосунки у батька з Жанною були вкрай недоброчесними, періодичними. Стало зрозумілим, що Жанна отримала цей заповіт шляхом шахрайства. Тим паче, що напередодні смерті батька Жанна з Петром, одуривши мене і лікарів, забрали тата з лікарні у вкрай тяжкому стані, без свідомості (так звана кома). Вдома він ніякої з «доброї ласки» Жанни та Петра медичної допомоги не отримав і раптово помер. А через два тижні після смерті чоловіка Жанна з сестрою та зятем Петром вже пішли свататися до рідного брата батька, Миколи, який проживав зі своєю мамою, моєю бабусею у власному будинку у міському мікрорайоні Чечелівка. Щоб,

Апеляція. то казна-що

наполягала Жанна, «жити однією сім'єю з Миколою». Зауважу, що він теж полюбляв оковиту. Але тут нажахані дядько й бабуся одразу зрозуміли справжній намір візитерів - відібрати і їхній будинок та попрохали мене захистити їх. Довелося забирати бабуся на два тижні до себе у село. Бо Жанна, її сестра і зять постійно приходили і вимагали зареєструвати Жанну у бабусиному будинку. Таким чином ця компанія обрала новий об'єкт шахрайства, і діяла з особливим цинізмом.

Випадак з моїм батьком не перший в біографії Жанни. Кілька років тому вона «прихватувала» сусідню квартиру у будинку батька. Самотній О. Верещенко (теж зловживав оковитою) не мав часу та грошей на приватизацію квартири. Жанна миттєво скористалася ситуацією - взялася за невелику плату допомогти з приватизацією. Потім, одуривши сусіда, вмовила його продати квартиру. На отримані кошти придбала будинок на власне ім'я у селі Пашина Балка, але не на його, як обіцяла. Коли обман відкрився, розлючений О. Верещенко учинив сварку, була навіть заява в міліцію. Але Жанна тоді чомусь залишилася безкарною. Згодом Верещенко раптово помер, а Жанна благополучно продала будинок і привласнила кошти. Впевненість у власній безкарності розпалювала «апетит» Жанни, жертвою її шахрайських дій, вважаю, став і мій батько. А мій і рідний дядько, Микола, але тут вся рідня зачинила перед Жанною та її поплічниками двері. Довелося і мені втрутитися. Дуже шкода мою бабуся: вона не перенесла подвійного удару - втрати свого сина та шахрайських зазіхань колишньої невістки і на її будинок й невдовзі померла.

Мені стало відомо, що зять Жанни Петро незадовго до смерті батька заборював близько 60 тис. доларів, які необхідно було терміново віддати. Думаю, це і стало основною причиною смерті батька (адже двокімнатна квартира в центрі Дніпра на початку 2014-го так і вартувала. А Жанна в суді сказала, що «зобов'язана Петру життям».

З огляду на ці події одразу після смерті батька в березні 2014-го я звернувся з відповідною заявою до Кіровського райвідділу Національної поліції. А в травні 2014-го подав позов про визнання заповіту на користь Жанни недійсним до Кіровського районного суду Дніпра. Близько року Жанна не з'являлася на судові засідання, не надала свого примірника заповіту на експертизу. Рішення суду довелося чекати два з половиною роки.

За цей час суддя Михайло Католикян, який вів справу, пішов добровольцем в зону проведення АТО. Через рік служби на передовій він повернувся на свою посаду. Справу призначили знову йому до розгляду, бо суддя Фелікс Маймур, який певний час вів справу, минулого року звільнився. Проведене Українським центром судових експертиз дослідження одного примірника заповіту, наданого нотаріусом, підтвердило підозри Антона. У «Висновку державного експерта Ірини Ткачук» сказано:

- Діагностичний комплекс, що проявився у досліджуваному об'єкті, свідчить про вплив на виконавця збиваючих факторів природного характеру (до яких можна віднести незвичайний психофізіологічний стан, захворювання, алкогольне або наркотичне сп'яніння, що вплинуло на письмово-рухові функції організму тощо).

Здавалося б, з таким висновком експер-

тизи можна бути впевненим - суд скасує заповіт. До того ж Іван Дмитрович виріс у Московській області і українську ділову мову не розумів, а свій запис виконав російською. У такому разі згідно з чинним законодавством запрошується перекладач, який пояснює заповідачеві його рідною мовою суть правочину, робиться ще один (третій) екземпляр заповіту, і ставляться підписи, в тому числі і перекладача. Нічого подібного не було зроблено, тобто порушена форма написання заповіту. А ще при цьому був грубо порушений встановлений порядок посвідчення заповіту - у кімнаті разом з нотаріусом і заповідачем перебувала і... Жанна, на ім'я якої укладався правочин! Вона безпосередньо впливала на волевиявлення чоловіка, який до того ж, як показала експертиза, був захмеленим.

Тому рішення Кіровського районного суду 16 січня 2017 року було очікуваним для обох сторін. Жанна на оголошення рішення не з'явилася, був її адвокат. Суддя Михайло Католикян вирішив (скорочено):

«Аналіз обставин, встановлених судом під час розгляду справи, у контексті ч. 3 ст. 303, ч.1 ст. 225 Цивільного кодексу України, дає підстави вважати, що під час складення оспорюваного заповіту заповідач не мав волі на укладення такого правочину, не усвідомлював значення своїх дій та не міг керувати ними. Так, згідно з висновком Українського центру судових експертиз від 20.04.2016 року і підпис, і рукописний текст від імені Івана Дмитровича виконані ним під впливом збиваючих факторів природного характеру. Цей висновок не має ознак припущення і є обґрунтованим та вмотивованим, отже, є належним та допустимим доказом у розумінні гл. 5 ЦПКУ. У судовому засіданні за клопотанням представника відповідачки в режимі відеоконференції було допитано експерта, яка підтвердила зроблені нею висновки, дала змістовні відповіді на всі поставлені питання. Допитані в суді свідки показали, що за життя Івана Дмитровича неодноразово висловлював бажання залишити спадщину своєму синові. При цьому суд бере до уваги факт, що протягом всього часу розгляду справи (зокрема, при неодноразових спробах провести експертні дослідження) відповідачкою так і не було надано її примірника заповіту, що, безумовно, слід тлумачити на користь позивача, яким було подано усі матеріали, витребувані експертами. Відтак суд вважає за необхідне задовольнити позов, визнавши складений Іваном Дмитровичем заповіт на ім'я Жанни недійсним, та стягнути з неї на користь Антона понесені судові витрати в сумі 13 610 гривень».

Через десять днів рішення суду набрало законної сили, і Антон став готуватися до справи про усунення Жанни від права на успадкування за законом на підставі п. 5 ст.

1224 ЦКУ як особи, що ухилилася від надання допомоги спадкодавцеві у безпорадному стані. Та з порушенням строку, передбаченого чинним законодавством, 9 березня 2017 року Жанна подала апеляційну скаргу, зазначивши в клопотанні про поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження: «Вважаю, що пропустила строк з поважних причин, бо мій представник ознайомився з текстом рішення суду лише 28 лютого 2017 року».

Це був прямий обман суду. Адвокат Жанни, який два з гаком роки захищав її інтереси, був присутній під час ухвалення рішення 16 січня і міг познайомитися з ним тоді ж. Та замість нього у справі значився новий представник, і Апеляційний суд безпідставно подовжив термін оскарження і призначив справу до розгляду на 23 травня 2017 р.

Доручення з майбутнього!?

На засідання Апеляційного суду Жанна не з'явилася. Її інтереси представляв Юрій. Але (треба ж так!) у дорученні від Жанни на представництво у суді стояла дата набуття повноважень 13 ГРУДНЯ 2017 року! Тому представник Антона одразу ж заявив клопотання про відсторонення Юрія від участі у справі згідно з законом: 13 грудня 2017 р. буде ще нескоро. Адже той, у кого належно посвідчені повноваження, згідно з п.1 ст. 40 Цивільно-процесуального кодексу не може бути представником у суді. На що головуюча в суді Т. Куценко тільки мило посміхнулася... і, грубо порушуючи чинне законодавство, зignorувала клопотання! Тобто вона перевищила власні повноваження, залишивши представляти інтереси сторони в суді людину, яка не мала на це права! Представником Антона одразу стало зрозуміло: суду не буде, лише судилище.

Із самісного початку розгляду справи було помітно, що суддів Е. Демченко, Ж. Максюту та головуючу Т. Куценко геть не цікавить рішення Кіровського суду. Вони дружно «атакували» представників Антона, а Юрію задали лише одне формальне питання. Потім винесли вердикт: апеляційну скаргу Жанни задовольнити, оскільки судом першої інстанції не проведена посмертна судово-психіатрична експертиза. Але ж згідно з п. 2 ст. 145 ЦПК вона обов'язково призначається судом лише тоді, коли клопотання про неї заявляє у суді хоча б одна зі сторін! Суд першої інстанції не порушив чинне законодавство тому, що такого клопотання не було! Всі свідки по справі, в тому числі і Жанна, заявили, що померлий ЗЛОВЖИВАВ алкоголем. І почеркознавча експертиза це підтвердила. Апеляційний суд Дніпропетровської області мав би оцінити належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їхній сукупності при винесенні рішення, чого він і не мав наміру робити, коли скасував виважене рішення Михайла Католикяна.

Ось так «судять» в Апеляційному. За чутками, «ціна питання» в ньому - півтори тисячі «зелених», по «півштуки» на брата, чи на сестру. До того ж заносять гроші не посріблені сивиною адвокати, а геть молоді хлопці. Наклеп, дехто скаже. Але хіба справа Антона не дає підстав так думати? Та і в особистій бесіді після суду Юрій зізнався представнику Антона, що... апеляційну скаргу писав не він! І підпис на ній - не його... Не дивно, що недавно Вища кваліфікаційна комісія суддів трьом представникам Апеляційного суду Дніпропетровської області винесла догани, а ще раніше одну суддю звільнила.

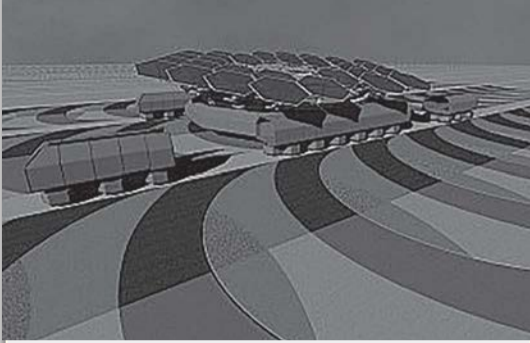
Крапка в цій справі ще не поставлена, очікується рішення касаційної інстанції. А до того часу любителі оковитої і просто довірливі чоловіки будьте обережні: можливо, Жанна вже завтра прийде до вас «свататися», якщо маєте нерухомість. А Петро з сестрою допоможуть розіграти сценарій. Поки правоохоронні органи бездіють, а судді в Апеляційному приймають подібні «рішення», все у шахраїв виходить. У підсумку в нашій державі жаннам добре живеться, а люди чесні потерпають, все більше молоді втікає за кордон. Доки терпітимемо, і як на все це дивитися чесним українським суддям?

Остан ВЕРНИГОРА.

Навіть найщільніша пов'язка на очах Феміди не завадить їй побачити блиск монет

Сучасний афоризм

«Робот-фермер»

НЕ ДЕСЬ ТАМ, а у нашому Дніпрі знайшовся гурт винахідників з інженерно-технічною освітою та знаннями електроніки і інформаційних технологій, котрі, як це вони самі оповістили, сконструювали автономний робот для виконання сільськогосподарських робіт. То передусім у полі. Більше того, називають його роботом-фермером. Обіцяючи, що він якщо не замінить тих, хто трудиться на землі, то незамінним помічником стане для них неодмінно. Винахід дістав «ім'я» - «AgroSmart». Головні розробники автоматичного агрокомплексу-маніпулятора Андрій Даненко і Максим Тютюнник додають, що їхній проект - це ще й відмова від пального у вигляді солярки, бензину чи й газу. Оскільки робот працюватиме винятково на електричній енергії. Причому у двох варіантах - його укомплектовано як акумулятором, так і панеллю сонячної батареї. Отож зможе трудитися не лише вдень, але і у нічні зміни. Йому тільки роботу давай!

- Позаяк наш робот-землероб, - в один голос запевняють Андрій Даненко і Максим Тютюнник, - можна буде програмувати на виконання усіх польових робіт, в яких виникатиме потреба за сучасними аграрними технологіями. «Agro-Smart» - це щось з розряду наземного безпілотного міні-трактора і набору навісних для нього робочих автоматів-маніпуляторів. Їх перелік уже розроблених ніби дійсно охоплює весь спектр агрономічних діянь, які селянам доводиться здійснювати, обробляючи землю чи засіваючи її й доглядаючи за посівами - кінчаючи аж збиранням вирощеного. Але це не значить, що наразі відомими робочими органами різного призначення можна буде обмежитися. Якщо ті ж фермери зажадають пристосувати сільгоспоботів для виконання якихось інших операцій чи й самі подадуть ідеї і пропозиції, як ще використати на польових роботах автоматичні безпілотники, розробники готові реалізувати будь-які замовлення і забаганки, якщо хочете. Себто можливий навіть набір навісних плугів чи культиваторів-маніпуляторів і тому подібного для кожного фермера за індивідуальними побажаннями і потребами.

-Залишатиметься тільки на всі необхідні протягом року роботи складати програми для бортових комп'ютерів, - кажуть творці агро-робота, - і машини-автомати справлятимуться з усім тим, чого від них зажадає сільгоспвиробник. Без його безпосередньої участі, лише під наглядом зі сторони - з «холодку». Отож самостійно заїжджатимуть на поле дискутувати, культивувати чи орати, сіяти чи вносити добрива, навіть знищувати бур'яни. Окремі ж модулі-безпілотники, коли хочете знати, за командами комп'ютера навесні насіння самі й підвозитимуть, а восени тару або емкостів для зібраних урожаїв, які без вашої безпосередньої фізичної участі ще й фасуватимуться - ви це можете собі уявити? А чим більше, мовляв, дізнаватиметеся про неймовірні можливості автоматів-сільгоспоботів, тим дужче дивуватиметеся. Скажімо, вони ще й будуть обладнані різними датчиками, які в режимі онлайн інформуватимуть вас про хімічний склад ґрунтів, наявність в них поживних речовин. Про вологість землі і повітря, навіть про стан спершу сходів, а згодом і рослин та плодів.

Колись кожен українець зі шкільних літ знав «Пісню трактористки» Павла Тичини, котра в захопленні вигукувала, що «Я до трактора підходжу - сонце ясне, світе мій! Ой, як хочеться учитися, щоб вести його самій!» А зараз не інакше, як настають часи підходити до робота-автомата без тракториста, щоб він у вас на полі сам працював! Адже дуже схоже на те, що ці часи не за горами.

Олена КВІТКА.

Часто-густо фермерам закидають докір, що вони не розуміють прогресивності запуску ринку землі. Нехай і так, може, практики від землі щось і не розуміють. Тому хочемо запропонувати вашій увазі, шановні читачу, думки голови Всеукраїнської аграрної ради Андрія Дикуну.

УРЯДОВА реформа несправедлива та економічно неефективна. Її мета - збагатити 40 тис. сімей, які мають вільні гроші для придбання землі без конкуренції.

Як відомо, на урядовому сайті «Громадянське суспільство і влада» опублікований проект закону «Про обіг земель сільськогосподарського призначення», розроблений фахівцями Держгеокадастру та Кабміну. Вчитаємось...

Задекларовані цілі...

Прихильники введення ринку землі мотивують необхідність якнайшвидшого його запровадження такими міркуваннями.

Мовляв, залучення іноземних інвестицій для придбання землі поживить економіку, оскільки кошти після сплати колишнім власникам паїв вихлопнуться на споживчий ринок і різко збільшать платоспроможний попит.

Приблизні оцінки такі: якщо брати за базову нинішню ціну 1 тис. дол. за га, то наявні 40 млн. га аграрних земель принесуть 40 млрд. дол. інвестицій. Безумовно, для української економіки при ВВП країни 2,4 трлн. грн - це колосальні гроші.

Перетворення землі в об'єкт застави дозволить аграріям залучати довгострокові кредити, а надання власникам можливості продати свої землі дозволить реалізувати гарантоване Конституцією право власності в повному обсязі, оскільки зараз конституційна гарантія є, а фактичного права нема.

Вирішення проблеми з «шахматкою»: законопроект дозволить створити механізм консолідації земель, а значить, істотно підвищити ефективність використання техніки, скоротити витрати і строки проведення польових робіт.

Створення стимулів для інвестування в родючість ґрунту та супутню інфраструктуру. Справді, якщо земля - у власності аграрія, він буде вкладати у неї кошти з більшим бажанням, ніж в орендований пай.

Насправді ж запропонований урядом законопроект не досягає жодної з поставлених цілей, проте веде до того, що земля буде скуплена корупціонерами і людьми, які до сільського господарства не мають ніякого стосунку.

...і реальні наслідки

Одним з ключових положень урядового законопроект є заборона на придбання аграрних земель усіма видами юридичних осіб, в тому числі виробниками та фермерськими господарствами, які також є юридичними особами.

Мовляв, щоб захистити фермерів, земле дозволяється купувати тільки фізичним особам і тільки по 200 га в одні руки. Як таке обмеження може захистити фермерів, залишається тільки здогадуватися.

У переважній більшості сільгоспвиробників, особливо малих, нема вільних коштів на придбання навіть частини оброблюваних ними масивів. Принаймні на придбання цієї землі за сформованими цінами. Про це не говорять, але 1,5 млн. га земель вільно продаються і купуються, бо вони не перебувають під мораторієм.

Узяти кошти для придбання землі виробники можуть у банках. Банки якщо і будуть когось кредитувати, то саме аграрів, у яких ця земля знаходиться в обробітку.

Такий аграрій - єдиний, хто на основі фінансової звітності може довести банку свою здатність заробляти, використовуючи землю як засіб виробництва, а значить - і здатність обслуговувати та повернути кредит.

Мета банку не в тому, щоб забрати заставу, а потім її продати, це поганий бізнес. Мета банку в тому, щоб дати гроші в борг та отримати їх назад з процентом. Тому саме аграрні підприємства, у яких є фінансова звітність, - найкращі позичальники для банків, але їм урядовий законопроект забороняє купувати землю.

Сільськогосподарська земля - це виробничий актив, а не предмет споживання. Таку землю не купують для розваги або як заміну золоту. На землі потрібно працювати, інакше вона заростає бур'яном і знецінюється.

Звичайно, фізична особа теж здатна працювати на землі, але вона не може довести банку, що справді це робить. У неї нема фінансової звітності. Отже, для

рішити питання «шахматки»? Так, допоможе. Однак виникає інша проблема: нескінченний шантаж з боку нових українських власників, які придбають землю з метою отримання ренти.

Річ у тім, що основна частина земель буде сконцентрована в руках людей, які не збираються займатися аграрним виробництвом. Для виробництва зерна, технічних та олійних культур, основи нашого аграрного виробництва, 200 га - це нічого.

Розмір ефективного зернового господарства в Україні, за даними міжнародних експертів, становить 3 500 га, і цей показник зростає в міру розвитку технологій.

Близько 60 відсотків продукції ви-

Про ринок землі від уряду

банку кредитування фізичних осіб для придбання землі ризиковане.

У результаті, не тільки виробники будуть без землі, а й банкам нікого буде кредитувати. Отже, гроші в економіку не придуть, тому що єдине джерело, звідки вони могли б прийти, - це міжнародні фінансові інститути.

Не стане земля і предметом застави для отримання довгих кредитів, хоча автори законопроектів і заявляють протилежне. Як можна закласти те, що ти не маєш права купити? Сама реформа стверджує, що для виробника земля заставою не стане. Відповідно, те, що це дозволить їм кредитуватися, - відверта неправда.

Проект також не дозволить власникам землі отримати справедливую ціну. Вилучення виробників з числа покупців обмежує попит, але не пропозицію. ВУ результаті земля буде продаватися за низьких ціною, навіть нижчою, ніж зараз, і ніякими адміністративними заборонами цьому не запобігти.

У паперах будуть писати одну ціну, а платитимуть меншу або домовлятися про «відкат». Відповідно, власники, швидше за все, не отримають і тих грошей, на які можуть розраховувати зараз за договором емфітевзису на 40-50 років.

Виграють лише ті, у кого є вільні кошти. Якщо брати до уваги поточні ціни, близько 1 тис. дол. за га, то зрозуміло, що 200 тис. дол. - це не те, що має пересічна людина. Отже, землю придбає виняткова меншість.

Якщо поділити загальну кількість земель в Україні, 40 млн. га, на 200 га, то побачимо, що це 200 тис. осіб або 40 тис. сімей. Тобто землю скуплять найбагатші 40 тис. сімей, які встигли заробити на корупції і мають живі гроші в готівці.

Виходить, що аграрних виробників, які обробляють землю і хочуть її купити для продовження виробництва, з цього ринку усувають.

Чи допоможе такий ринок землі ви-

бляють господарства, які обробляють від 1 тис. га до 10 тис. га. Відповідно, маючи можливість сконцентрувати в одних руках 200 га, на сім'ю 1 тис. га, ми навіть не підходимо до нижньої межі ефективного виробництва.

Звісно, крім виробництва зерна є ще садівництво та овочівництво, які потребують значно більшої кількості праці і менших площ. Та як би ми не старалися, ми не зможемо перетворити всю країну на сад або теплицю. Основою аграрного ВВП все одно залишатимуться рослинницькі господарства розміром 3,5-5 тис. га.

Виходить, ми створюємо модель, за якою землею будуть володіти ті, хто планує здавати її в оренду. В результаті, виробники зіткнуться з жорстким диктатом цін та умов оренди з боку «нуворишів». Тобто виробники залежатимуть від людей, чия мета - витягувати ренту з купленої за безцінь землі.

Законопроект не стимулює підприємства інвестувати у розвиток інфраструктури та підвищення родючості землі, тому що вони не будуть її власниками.

Отже, запропонований урядом законопроект не вирішує жодну із заявлених проблем, а їх не бракує. Потрібно усунути проблему неточності кадастрової карти і встановити чіткі правила вирішення спорів при накладенні меж ділянок.

Також слід відновити справедливість щодо сільських жителів, які працювали на державних підприємствах і не отримали паї. Для цього потрібно розпавати землі державних підприємств і віддати їх тим, кому вони повинні належати.

У цілому запропоновану урядом реформу можна охарактеризувати трьома тезами. Вона несправедлива, вона економічно неефективна, її єдина мета - збагатити 40 тис. сімей, які мають вільні гроші для придбання землі без конкуренції з боку підприємств, які виробляють основний обсяг аграрної продукції в Україні.

Дарувати нерухоме майно можна не тільки родичам, а й державі

Згідно з українським законодавством, якщо укладення договору дарування рухомих речей, які не мають особливої цінності, можливе і в усній формі, то дарувати нерухоме майно треба вже нотаріально, укладаючи договір і реєструючи угоду.

Головна відмінність договору дарування від інших видів договорів полягає в тому, що дарувальник передає своє майно другій стороні безоплатно і не вимагає для себе будь-якої компенсації.

Однак слід зазначити, що як умову отримання недешевого подарунка в угоді можна прописати, що одержувач повинен виконати якісь обов'язки щодо третьої особи, але не дарувальника. Якщо обдарований порушує цей пункт договору, то дарувальник має повне право вимагати повернення переданого в дар майна або компенсації його вартості.

Законом встановлено, що дарувальник може безоплатно передати своє майно комусь захоче - як фізичним, юридичним особам, так і державі. Обмежені в цьому праві тільки батьки, усиновителі, опікуни, яким заборонено дарувати майно дітей або своїх підопічних.

Як оформити дарчу на житло

Для того, щоб оформити дарчу на нерухомість, нотаріус спочатку перевіряє документи учасників угоди і права власності господаря на нерухоме майно, а також чи не перебуває це майно під заборорою або арештом. Лише після цього укладається договір дарування, який підписується сторонами.

Після закінчення цієї процедури новий власник нерухомості може зареєструвати договір дарування і своє право власності на житло в Державному реєстрі майнових прав.

Якщо ж договір дарування оформляється між юрособами, нотаріус має перевірити, чи передбачено статутними документами такої юридичної особи - дарувальника право дарувати нерухомість.

На відміну від договору купівлі-продажу договір дарування нерухомості вважається укладеним з моменту не держреєстрації, а саме передачі майна: документів на право власності, ключів від нерухомості тощо.

Хто і як може оскаржити дарчу

За договором дарування термін позовної давності становить всього рік. Тобто, якщо у сторін, які уклали договір дарування, виникають претензії одна до одної після закінчення цього терміну, то оскаржити договір в суді вже не вийде.

Дарувальник має право вимагати розірвання договору дарування нерухомого майна, якщо обдарований умисно вчинив злочин проти життя, здоров'я або власності дарувальника, його батьків, чоловіка або дітей. Тобто якщо людина, яка отримала в подарунок, наприклад, квартиру, умисно вбила дарувальника, спадкоємці останнього можуть зажадати розірвання договору.

Майно, що перебуває у спільній власності, дарується при наявності нотаріально завіреної згоди від іншого співвласника. Інакше в межах позовної

давності співвласник має право оскаржити договір дарування через суд.

Коли нерухоме майно перебуває у власності кількох власників, в цьому випадку власник має право подарувати лише свою частку комусь зазгодом, не радячись ні з ким.

Важливо пам'ятати, що якщо житло подаровано одному з подружжя у шлюб, то другий не може претендувати на нього.

При оформленні дарчої податки все одно доведеться платити

При оформленні дарчої обом сто-

Як подарувати земельну ділянку

Передача земельної ділянки у володіння іншій особі може бути оформлена за договором дарування. При цьому відчужений за таким договором об'єкт нерухомості буде власністю лише того, кому він подарований. Відповідно, наприклад, при розлученні таке майно не підлягатиме поділу. Відповідно до законодавства угоди дарування чи купівлі-продажу можливі тільки із земельною ділянкою, зареєстрованим в територіальному відділі УФРС і поставленим на кадастровий облік.

В Україні договори дарування не настільки популярні, як, наприклад, у Європі, однак вони все ж їх укладають. Здавалося б, подарувати квартиру або земельну ділянку не так вже й складно, але є безліч нюансів, які варто врахувати як дарувальнику, так і обдарованому.

Юрисконсульт

ронам доведеться трохи розщедритися на сплату податків. Обов'язковими до сплати при укладенні договору дарування є державне мито, що становить 1% від вартості майна, і послуги нотаріуса.

А ось розміри податкової ставки і військового збору залежать від ступеня споріднення між сторонами та їхнього громадянства.

Батькам, дітям або дружині/чоловіку дарувальника платити податкову ставку і військовий збір не потрібно. Для більш далеких родичів податкова ставка складе 5%, а військовий збір - 1,5% від вартості майна.

Якщо ж дарувальник не є громадянином України, то незалежно від ступеня споріднення ставка податку на доходи фізичних осіб за таким договором складе 18% від вартості майна, а військовий збір - 1,5%.

При даруванні малолітній або неповнолітній дитині податки зі зборами перераховують батьки або опікуни.

Чого слід побоюватись

Часто за допомогою дарчих намагаються приховати фактичну угоду купівлі-продажу. Це один із найчастіших способів обійти право переважної покупки. Згідно із законодавством, якщо майно перебуває у спільній власності, то при продажу одним із власників своєї частини, другий має право поза конкуренцією придбати цю частину.

Також за допомогою оформлення дарчої намагаються обмежити «другу половинку» в шлюбі в праві на спільну власність придбаного житла.

Але в такому випадку може не пощастити саме обдарованому. Дарувальник, отримавши «за рогом» гроші, тут же може звернутися до суду, щоб розірвати укладену угоду під приводом того, що нібито дарчу він підписав не з власної волі, а через те, що йому погрожували.

Також договір буде розірвано, якщо буде доведено, що дарувальник отримав винагороду за передачу майна.

Тому на такий ризик краще не підписуватись.

Із сумом сповіщаємо про смерть нашого колеги - голови Рівненської АФЗ **УКРАЇНЦЯ Дмитра Павловича**. Фермерство України зазнало непоправної втрати. Висловлюємо своє глибоке співчуття родині померлого.

Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області.

Шановні читачі! Надсилайте свої запитання з правової тематики на пошту чи електронну адресу редакції. Наші юристи дадуть Вам кваліфіковані відповіді.

Внесено зміни до порядку розподілу бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області повідомляє, що 24.06.2017 набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України (далі - КМ України) від 21.06.2017 №427 (далі - Постанова №427), якою внесено зміни до Порядку розподілу бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції у 2017 році, затвердженого постановою КМ України від 08.02.2017 №83.

Відповідно до зазначеної постанови, зокрема, Державна фіскальна служба України буде надавати Міністерству аграрної політики та продовольства України (далі - Мінагрополітики) інформацію щодо нарахування та виплати бюджетної дотації.

Це рішення прийняте для здійснення Мінагрополітики оцінки ефективності бюджетних програм, що передбачає заходи з моніторингу, аналізу та контролю за цільовим та ефективним використанням бюджетних коштів.

Постанова №427 опублікована у газеті «Урядовий кур'єр» від 24.06.2017 №117.

Чи потрібно подавати звіт про суми податкових пільг сільськогосподарському товаровиробнику, включеному до Реєстру отримувачів бюджетної дотації?

Починаючи з 01.01.2017 у зв'язку із скасуванням спеціального режиму оподаткування ПДВ усі сільгоспвиробники, які були зареєстровані як суб'єкти спеціального режиму оподаткування, переведені на загальну систему оподаткування ПДВ.

При цьому, відповідно до вимог ст.16-1 Закону України від 24.06.2004 №1877-IV «Про державну підтримку сільського господарства України» із змінами і доповненнями (далі - Закон №1877) сільськогосподарські товаровиробники мають право на бюджетну дотацію для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції (далі - бюджетна дотація) після їх внесення контролюючим органом до Реєстру отримувачів бюджетної дотації.

Згідно з п.2 Порядку обліку сум податків та зборів, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.2010 №1233 (далі - Порядок №1233), суб'єкт господарювання, що не сплачує податки та збори у зв'язку з отриманням податкових пільг, веде облік сум таких пільг та складає звіт про суми податкових пільг (далі - Звіт) за формою згідно з додатком.

Пунктом 4 розділу I Порядку визначення сум податків та зборів, не сплачених суб'єктом господарювання до бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг за операціями, які здійснюються на митній території України, затвердженого наказом ДПА України від 29.03.2011 №167 (зареєстровано у Міністерстві юстиції України 18.04.2011 за №483/19221), визначено, що суми ПДВ, не сплачені платником до державного бюджету у зв'язку з отриманням податкових пільг, розраховуються залежно від особливостей оподаткування.

Відповідно до п.8 Порядку №1233, податкові пільги визначаються за операціями з постачання товарів та/або послуг, що є об'єктами обкладення податком на додану вартість і відповідно до Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI із змінами та доповненнями та міжнародних договорів України, ратифікованих Верховною Радою України, звільнені від оподаткування або оподатковуються за нульовою ставкою.

Отже, подання Звіту сільськогосподарськими товаровиробниками, включеними до Реєстру отримувачів бюджетної дотації, за результатами отримання бюджетної дотації не здійснюється, оскільки такі сільгоспвиробники сплачують ПДВ на загальних підставах.

Відповідне питання та відповідь на нього розміщене у категорії 101.26 Бази знань, що знаходиться на сервісі «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://zir.sfs.gov.ua> у розділі: «ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДІ З БАЗИ ЗНАНЬ».

Синьйор Помідор щось занедужав

БУДЬ-ЯКЕ захворювання легше попередити, ніж потім лікувати, і важлива роль у цьому відводиться дотриманню правил вирощування культури.

Одним з найбільш ефективних агротехнічних прийомів є дотримання сівозмін, що передбачає повернення помідора на попереднє місце не раніше, ніж через три-чотири роки. Найкращими попередниками культури вважаються багаторічні трави, бобові, огірки, цибуля ріпчаста.

Найчастіше до хвороб схильні ослаблені рослини, що може статися через порушення термінів висадки розсади, при нестачі мінерального та органічного харчування, несприятливих кліматичних умов.

Підвищують стійкість рослин до хвороб, а іноді і безпосередньо позитивно діють на них добрива. Так, внесення калійних збільшує стійкість томатів до вірусних хвороб, в той час як надлишок азотних може підвищити їх сприйнятливості до грибкових захворювань і збільшити вміст нітратів у плодах. Ефективним прийомом у догляді за рослинами є мульчування, яке перешкоджає попаданню інфекції з ґрунту на рослини і сприяє зниженню ураження грибковими та бактеріальними хворобами.

Найбільш небезпечним захворюванням вважається фітофтороз або бура гниль. Хвороба проявляється спочатку у вигляді коричневих плям на листках і стеблах, потім на плодах, які поступово

На порі, на часі

темніють, розм'якшуються і стають неїстівними. Хвороба заявляє про себе зазвичай у другій половині літа, особливо якщо тривалий час прохолода, а потім йдуть затяжні дощі.

Справитися із захворюванням допомагає ранкове обприскування рослин через кожні 15 днів, починаючи з фази зав'язування плодів, настоєм товченого часнику (30-50 г на 10 л води), чистотілу (700 г зеленої маси на 10 л окропу з додаванням 30 г марганцевокислого калію), витрачаючи на кожен куц 0,1-0,15 л розчину.

Як показує практика, захистити томати від фітофтори допомагають молоко і сироватка. Робочий розчин готують з 10 л води і 2 л молока або сироватки, в яку додають кілька крапель йоду.

Одним із найбільш небезпечних захворювань листя та стебел помідора є септоріоз або біла плямистість. При тривалій теплій і вологій погоді хвороба викликає швидке всихання листя, що ускладнює дозрівання плодів і призводить до утворення на них сонячних опіків.

При перших ознаках хвороби допомагає обприскування рослин 1-процентною бордоською рідиною або 0,4-процентною суспензією хлорокису міді.

До значних втрат урожаю при теплій і вологій погоді може призвести й

інше не менш підступне захворювання - антракноз. При цьому найчастіше уражаються плоди, що лежать на землі. Уникнути захворювання допомагає нормальна густина рослин, яка забезпечує достатнє провітрювання і дотримання оптимальної вологості ґрунту в період дозрівання плодів.

Таке вірусне захворювання, як мозаїка, поширене при вирощуванні томатів як в теплиці, так і у відкритому ґрунті. На листках і плодах рослин спочатку з'являються жовто-зелені плями, потім вони стають зморшкуватими, деформуються і скручуються.

З метою профілактики захворювання використовують обов'язково протравлене насіння, тому що вірус хвороби передається саме з ними.

Розсаду в період вирощування дватри рази з інтервалом у сім-вісім днів рекомендується обприскувати знежиреним молоком (на літр води літр знятого молока і чайна ложка сечовини). Крім того, томати двічі за сезон з тритижневим проміжком поливають розчином марганцевокислого калію (на 10 л води 1-1,5 г марганцівки).

Особливо часто вражає помідори в плівкових теплицях бура плямистість листя. При цьому захворюванні на нижній стороні листя з'являються буро-коричневі плями із сірим оксамитовим нальотом. Уражені листки засихають, і рослина зазвичай гине. Спори гриба, що викликає цю хворобу, зберігаються в ґрунті, на залишках рослин і на опалому листі. При підвищеній вологості в теплиці, при поливі рослин холодною водою і при зниженій температурі вночі вони активно розвиваються і вражають рослини.

При перших ознаках хвороби необхідно відразу ж припинити поливи і знизити вологість повітря в теплиці. Для боротьби з хворобою рослини обприскують розчином мідного купоросу або колоїдної сірки (на 10 л води столову ложку колоїдної сірки і дві столові ложки рідкого мила). Для попередження цієї хвороби в наступному році необхідно після збору врожаю провести дезінфекцію теплиці розчином мідного купоросу (на 10 л води склянка купоросу).

При всіх захворюваннях відмінний результат дає обробка помідорних куців 20-хвилинним відваром деревного попелу, приготуваного з 300 г попелу (у склянці 100 г) і невеликої кількості води. Холодний відвар зливають з осаду, проціджують, після чого доливають його до 10 л води і додають 20 г господарського мила.

Імунітет дитини

Дітки - найдорожчий скарб для батьків, а зміцнення імунітету дитини народними засобами є найкращим способом захисту від різних захворювань. Згідно з науковими дослідженнями, імунітет функціонує за рахунок наявності в організмі людини спеціального білка - імуноглобуліну. Однак виробляється він у дітей тільки з 6-7-річного віку. До пірроку в організмі дитини міститься імуноглобулін класу G, який дістався від матері. Виходить, що в період з 6 місяців і до 6 років малюк беззахисний перед численними інфекціями. Що ж зробити для підвищення імунітету у дітей? Давайте дізнаємося разом.

Народні засоби підвищення імунітету у дітей влітку

Хорошим засобом, що допомагає поліпшити роботу імунної системи, є рослина ряска. Воно росте на поверхнях невеликих ставків. Перед його використанням необхідно промити рослини від твані, висушити і потім змішати з невеликою кількістю меду. Для підвищення імунітету малюкові необхідно давати по 1 ч. ложці таких ліків в день. Курс лікування становить два тижні.

Наступним кроком, здатним зміцнити імунітет малюка, може бути застосування всіма улюбленого рослини - ромашки. Якщо купати дитину в ромашковому відварі кожен день, то можна бути впевненим в її солодкому сні і чудовому самопочутті.

Поліпшити і зміцнити захисні функції організму дитини можна за допомогою відвару з шипшини. Заваріть 1 ст. ложку плодів літром окропу, дайте напою настоятися в термосі. Пити шипшину рекомендується по 100 мл двічі на день.

Дуже добре підвищує імунітет морс, компот або кисіль з журавлини. Ну, а якщо дитина влітку перегрівся, то найкращими ліками для підвищення захисних функцій організму стане настоянка ехінацеї.

Не варто забувати про те, що мед є відмінним за-

собою для підвищення імунітету. Цей продукт має протизапальні і бактерицидні властивості, бореться з будь-якими захворюваннями. Але давати його дітям можна тільки в тому випадку, якщо у них немає алергії на продукти бджільництва.

Народні засоби підвищення імунітету у дітей взимку

У холодну пору року зміцнити захисні функції імунної системи допоможе часник. Це засіб відмінно справляється з численними бактеріями і по праву вважається кращим для зміцнення імунітету. Якщо ваш

Здоровенькі були!

малюк захворів, змішайте подрібнений в кашку зубчик часнику з молоком, медом і вершковим маслом і давайте дитині по 1 ч. ложці перед кожним прийомом їжі. Такий засіб можна застосовувати діткам з трьох років.

Доброю профілактикою різних захворювань у малюків є риб'ячий жир. У ньому багато вітамінів та інших цілющих речовин. Для зміцнення імунітету дітям рекомендують давати по 1 капсулі риб'ячого жиру в день.

Від чого залежить імунітет дитини?

По-перше, від стану внутрішніх органів. Чим зладженіше працюють внутрішні системи дитини, тим сильніший його імунітет. Якщо малюк хворіє, то всі сили організму будуть витрачені на підтримку хворого органу в робочому стані, а не на підвищення імунітету.

По-друге, в зміцненні захисних імунних функцій велике значення відіграє харчування. Воно повинно приносити в організм вітаміни, мінерали та мікроелементи. Нестача тієї чи іншої речовини підриває захисну силу імунітету. Якісне харчування повинно бути правильним і різноманітним. У щоденний раціон дитини необхідно додавати більше круп, овочів, м'яса, птиці.

І, по-третє, міцний імунітет малюка залежить від його психологічного стану. Якість життя дитини визначається емоційною атмосферою в родині, школі, дитячому садку. Якщо психологічний стан дитини нестабільний, то про міцний імунітет не може йти й мови. Здорова дитина повинен отримувати ласку і любов від своїх батьків у повному обсязі.

На завершення хотілося б нагадати, що для профілактики зниження імунітету у дітей необхідно забезпечити дитині вітамінний раціон, займатися з ним фізичними вправами, загартовувати організм, організувати розпорядок дня. Якщо ви хочете, щоб ваш малюк розвивався правильно, не хворів і відрізнявся міцним здоров'ям, то дотримуйтесь цих рекомендацій.

Бережіть своїх дітей і самі не хворійте!

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1783915 Тираж 4000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Український рушник

3 діда-прадіда

Українську хату уявити без рушника неможливо. Навряд чи ще століття тому знайшлося б в Україні сільське житло неприкрашене вишитим, тканим чи вибійчаним рушником. Не було в Україні і дівчини, яка б не мала у своїй скрині кільканадцять, а то й кількадесят рушників для посагу.

ТКАННЯ чи вишивання рушника було однією з найпоширеніших форм народної творчості. Виготовлені власними руками рушники активно використовувалися не тільки у побуті, але й у різних обрядах і звичаях. Особливо роль відігравав колір. Ще за язических часів люди вірили, що прикрашений червоними лініями рушник слугуватиме оберегом і принесе щасливу долю у дім.

З «Літопису руського» відомо, що рушниками прикрашалися гаї, де здійснювалися дохристиянські обряди. Пізніше з прийняттям християнства рушники пристосовувалися до православних традицій. Протягом століть вони були хатніми талісманами, що виконували охоронну функцію дому. З часом первісне значення рушника забулось, але місце своє в різних обрядах він зберіг до наших днів.

Від самого народження і до смерті рушник супроводжував людське життя. Щойно народжене немовля благословляли рушником та замотували у нього на

щасливу долю. Таким чином це перший одяг людини. Рушниками підперезували хрещених кумів і дарували гостям на христинах.

Без рушника не уявляється жодне українське весілля. З юних років дівчата мали самостійно турбуватися про посаг, виготовляючи при цьому велику кількість рушників. Ними перев'язували сватів на знак весільної згоди. Укладений таким чином своєрідний шлюбний договір вважався непорушним. Молодому дівчина вручала вишивану хустину або рушник і перев'язувала праву руку вище ліктя.

На Наддніпрянщині рушник був елементом весільного одягу молодої. Вона підперезувалась ним поперек усього вбрання і так ходила запрошувати гостей на весілля. У такому ж одязі молода залишалась і протягом усієї весільної церемонії. Благословення на шлюб від батьків і вінчання у церкві здійснювалися стоячи рушникові:

*Коли б мені, Господи,
неділі діждати, -
На рушнику стати, -
Тоді не розлучить
ні батько, ні мати,
Ні суд, ні громада, -
Хіба вже розлучить
Заступ та лопата.*

Тільки молоді мали право пройтися по рушникові, спеціально застеленому до їхнього повернення з церкви від порогу до столу. Першими молоді повинні були скуштувати і весільний корвай, навхрест накритий двома червоними рушниками.

Активно використовували рушник і на похоронах. Інколи ним накривали тіло людини. Таким чином перший її одяг водночас ставав і останнім. Рушниками стелили віз, на якому везли труну, а також на знак жалоби перев'язували ними і хвіртку. У деяких регіонах і досі існує звичай пов'язувати на хрестові рушник. Особливо на могилі молодого хлопця.

Овочеві принади літа

Чи знаєте ви, що кабачки і патисони володіють дуже цікавою властивістю: вони – овочі-хамелеони, тобто легко приймають смак того продукту, з яким їх готують, можуть служити першим, другим і навіть десертом. Вони багаті масою цінних мінералів, але при цьому містять мінімум калорій.

Патисон за своєю формою дуже схожий на тарілку або квітку. Його смак схожий на артишок, за це патисон деякі називають ерусалимським артишоком. Ще зовсім недавно ці овочі мали тільки білий колір, але селекція не стоїть на місці, і сьогодні вже можна зустріти плоди жовтого, зеленого, оранжевого, а іноді й фіолетового кольору. Найкориснішими вважають овочі помаранчевого кольору, вони дуже добре виводять холестерин з нашого організму. Ще помаранчеві патисони уповільнюють процес старіння організму, бо містять лютеїн, який благотворно впливає на зір і нейтралізує вільні радикали.

Як приготувати патисони? Тут необхідно запам'ятати просте правило: всі рецепти страв з кабачків добре підходять і для патисонів.

Особливо чудові малосольні патисони. За смаковими якостями вони практично не поступаються білим грибочкам.

Дієта: кабачки, патисони, цукіні

Дієта з цієї трійкою овочів дуже проста. Всього лише потрібно кожен день в основний прийом їжі включати блюдо з них у свій раціон. У результаті чого після місяця такої дієти можна позбутися від п'яти кілограмів ваги тіла. Що ще важливо, свіжовичавлений сік кабачків добре гальмує процес відкладення жирів в організмі, тому фахівці рекомендують вживати його людям, які страждають надмірною вагою.

Усі люблять різноманітність в їжі. І тут кабачки, патисони та цукіні поза конкуренцією. При їх приготуванні є дуже хороша можливість для імпровізації. Можна готувати ікру, суп, оладки, салат і навіть десерт. Всі ці страви низькокалорійні, добре сприяють позбавленню від зайвих кілограмів і виводять шлаки з організму. Дуже смачні і не менш корисні, кабачки, патисони та цукіні зміцнюють імунну систему.

Малосольні патисони

Взяти: селери - 30 г, кропу - 90 г, листя хрону - 15 г, патисонів - 1.5 кг, часнику - 4 зубчики, солі - 30 г. Патисони ретельно промиваємо, зрізуємо з них плодоніжки. На дно банки вкладаємо третину спецій, після закладаємо патисони щільно до половини банки. Далі знову кладемо вже другу частину спецій. І знову заповнюємо патисонами доверху. У кінці вкладаємо спеції, що залишилися. З солі і води готуємо розсіл, заповнюємо ним банку, накриваємо кришкою і 10 діб витримуємо при кімнатній температурі. Після знову додаємо розсіл, щоб він повністю покрив патисони. Банки закриваємо і зберігаємо в холодильнику або в прохолодному приміщенні.

Календарик

День бухгалтера

«Дату виникнення світу здатні встановити лише бухгалтери» - так колись пожартував відомий польський письменник і філософ Станіслав Єжи Лец. А може, й не пожартував, бо у наш складний цифровий час люди, для яких професією стала бухгалтерська справа, повинні знати якщо не все, то майже все.

РОБОТА з фінансовими документами та ведення бухгалтерії відбирають колосальну кількість сил і часу. Іноді, особливо в кінці місяця, кварталу, року, у фінансових відділах часто виникає просто «електрична» напруга. Може, тому в бухгалтерській справі здебільшого представниці слабкої статі, бо представники сильної не зможуть витримувати таку високу напругу. Офіційне професійне свято наших бухгалтерів має щорічний характер і відзначається на підставі Указу Президента 16 липня - саме в цей день в 1999-му прийняли довгоо-

чікуваний Закон, де були закріплені основні положення «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». А по суті - бухгалтери шановані в багатьох країнах. Про престижність професії свідчить також Міжнародний день бухгалтера, який відзначається 10 листопада.

Цікаво знати

Термін «бухгалтер» з'явився в XV столітті. Як свідчить історичний факт, першою посадовою особою, котра одержала звання бухгалтера, був Христофор Штехер - діловод Інсбрукської рахункової палати. У Німеччині до 1498 року особи, які займалися веденням рахункових книг, називалися писарями. Відтоді терміни «бухгалтер» і «бухгалтерія» почали витісняти старі назви та поступово поширюватися всюди.

Перша у світі ставка податку на дохід становила 10 відсотків. Про це ми можемо судити за П'ятикнижжям Мойсея, де сказано: «... і всяка десятина на землі з насіння землі, з плоду дерева належить Господу».

В одній держорганізації був якийсь дідок-бухгалтер. Вже силу-силенну років там пропрацював. Співробітники помічали за ним одну дивну річ - коли він сидів за своїм столом, то завжди відсував трохи ящик і постійно туди підглядав, але варто було до нього підійти - тут же закривав. Ця страшна таємниця всіх просто винищувала - що ж він там ховає?! Нарешті час підійшов - на пенсію тому. Провели, відзначили - і всі бігом до столу, дивитися, що ж там. Відкривають - а там маленький заляжений папірець: «Кредит біля вікна, дебет біля стіни».

Податкова інспекція. Здача річного звіту. З кабінету інспектора виходить бухгалтер, з полегшенням зітхає: - Здав ... Голос з черги: - Дай списати!

Кінець звітного періоду, запарка в бухгалтерії, питання у повітря:

- Скільки місяців у році? Головний бухгалтер: - Десять, без ПДВ ...

- Моя знайома, бухгалтер, дізналася, що сьогодні день бухгалтера. Підходить до свого чоловіка в надії на подарунок: - Дорогий, сьогодні день бухгалтера ...

Чоловік:

- Так? Треба не забути привітати сьогодні свою бухгалтерію!

Початківець бухгалтер після двох днів марних спроб вручну звести оборотно-сальдову відомість, відривається від паперів і каже:

- Це треба ж! Мої цифри і з моїми ж не сходяться.

На підприємстві податкова перевірка. Все правильно, причепитися ні до чого. Бухгалтер радий! Податковий інспектор теж:

- Вам штраф!

- !?

- За знуцання над податковою інспекцією.

Пишіть:

49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:

(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити

«Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.